

Anonymizované znenie

Preklad

C-77/24 – 1

Vec C-77/24 [Wunner]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

1. február 2024

Vnútroštátny súd:

Oberster Gerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

11. január 2024

Navrhovatelia v konaní o opravnom prostriedku „Revisionsrekurs“:

NM

OU

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revisionsrekurs“:

TE

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Neodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) [*omissis*] vo veci žalobcu TE, 1100 Viedeň [*omissis*] proti žalovaným 1. NM, Malta, M-XXB 1120 Ta'Xbiex, [*omissis*] 2. OU, Cyprus, CY-2108 Nikózia, [*omissis*] vo veci 18 547,67 eura plus príslušenstvo, na základe opravného prostriedku „Revisionsrekurs“, ktorý podali žalovaní proti uzneseniu Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) zo 4. septembra 2023, GZ 15 R 96/23g-46, ktorým bolo čiastočne zrušené uznesenie Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Krajský civilný súd Viedeň, Rakúsko) z 27. apríla 2023, GZ 11 Cg 61/22d-29,

vydal toto

U z n e s e n i e:

I. V konaní, ktoré bolo prerušené uznesením z 9. novembra 2023, AZ 5 Ob 181/23p, sa pokračuje.

II. Súdnemu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania o týchto otázkach:

1. Má sa článok 1 ods. 2 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) vykladať v tom zmysle, že sa týka aj práva na náhradu škody voči orgánu spoločnosti, ktoré veriteľ spoločnosti opiera o náhradu škody na základe deliktuálnej zodpovednosti z dôvodu porušenia ochranných noriem (ako napríklad ustanovení práva týkajúceho sa hazardných hier) týmto orgánom?

2. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku záporná:

Má sa článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia vykladať v tom zmysle, že miesto vzniku škody v prípade žaloby o náhradu škody na základe deliktuálnej zodpovednosti voči orgánu spoločnosti, ktorá poskytuje hazardné hry v online priestore bez koncesie sa riadi podľa

a) miesta, z ktorého hráč uskutočňuje prevody zo svojho bankového konta na hráčske konto, ktoré vedie spoločnosť,

b) miesta, kde spoločnosť vedie hráčske konto, na ktorom sa zapisujú vklady hráča, výhry, prehry a bonusy,

c) miesta, z ktorého hráč vykonáva stávky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k prehre,

d) bydliska hráča ako miesta, kde sa nachádzajú pohľadávky na vyplatenie kreditu na hráčskom konte,

e) miesta, kde sa nachádza jeho hlavný majetok?

III. [omissis] [prerušenie konania]

O d ô v o d n e n i e:

O I.

- 1 Senát, ktorý má vo veci rozhodnúť, prerušil konanie uznesením z 9. novembra 2023 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý na Súdny dvor Európskej únie podal Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) 19. októbra 2023 vo veci 5 Ob 110/23i.
- 2 Žalobca v konaní, ktoré je základom tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, svoju žalobu stiahol a vzdal sa nároku, čo vzal na vedomie uznesením senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, z 23. novembra 2023 a návrh na začatie prejudiciálneho konania bol vzatý späť. V prerušenom konaní sa pokračovalo preto, aby sa objasnili otázky práva Únie v tomto konaní.

O II.:**A. Skutkový stav**

- 3 Titanium Brace Marketing Limited (ďalej len „Limited“) vo svojom sídle na Malte prostredníctvom webového sídla www.drueckglueck.com prevádzkovala online kasíno. Svoju ponuku zamerala na celý európsky trh. Je držiteľkou platnej koncesie pre hazardné hry na Malte, ale nie koncesie podľa rakúskeho Glücksspielgesetz (zákon o hazardných hrách), a momentálne sa nachádza v platobnej neschopnosti.
- 4 Žalobca, ktorý býva v obvode súdu prvého stupňa, v období od 14. novembra 2019 do 3. apríla 2020 prostredníctvom webového sídla Limited hral online hazardné hry a spolu vložil sumu uvedenú v žalobe bez toho, aby vyhral. Žalovaní boli v tomto období „riaditeľmi“ spoločnosti Limited.
- 5 Na to, aby bolo možné hrať na webovom sídle Limited, si žalobca založil zákaznícke konto na Malte. Zo svojho rakúskeho bankového konta vložil peniaze na konto v maltskej banke, aby si nabil svoje hrácke konto (svoje zákaznícke konto). Limited zapísala tieto vklady ako kredit. V prípade konta založeného pre žalobcu ide o konto Limited so skutočnými peniazmi pre neho ako hráča, ktoré nebolo zmiešané s kapitálom Limited. Ak sa hráč rozhodne zúčastniť sa hazardnej hry, z hráckeho konta sa odpočíta stávka. V prípade výhry by to bolo rovnako zaúčtované na hráckom konte. Žalobca pri hre celkovo prišiel o 18 547,67 eura.

B. Procesné argumenty účastníkov konania a doterajší priebeh konania

- 6 Žalobca sa dožaduje vrátenia jeho prehry od oboch žalovaných. Vzhľadom na to, že Limited nie je držiteľom rakúskej koncesie, je zmluva o hazardných hrách neplatná. Jeho pohľadávka vychádza z náhrady škody, keďže zásah do rakúskeho monopolu v oblasti hazardných hier porušil ochranné normy. Žalovaní sú ako

konatelia Limited zodpovední za to, že táto [spoločnosť] ponúkala v Rakúsku nelegálne hazardné hry. Veriteľom zodpovedajú osobne a ako spolupáchatelia podľa § 1301 ABGB (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch) (Občiansky zákonník) spoločne a nerozdielne za porušenie predpisov týkajúcich sa ochrany hráčov podľa rakúskeho Glücksspielgesetz. Medzinárodná právomoc súdu prvého stupňa vychádza z článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012.

- 7 Žalovaní podali námietku nedostatku medzinárodnej právomoci. Článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012 nie je pre žalobcu k dispozícii. Žalovaní nemali oprávnenie, aby rozhodli, či by sa Limited mala stiahnuť z rakúskeho trhu, na ktorom sa už etablovali. Neprijali strategické podnikateľské rozhodnutia, žalovaný v druhom rade je len prostredník pre maltský úrad pre hazardné hry. Miesto, kde došlo k skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody a miesto vzniku škody sa nachádza na Malte. Voči žalovanej sa nemá uplatniť rakúske, ale maltské hmotné právo, ktoré neupravuje zodpovednosť orgánov spoločnosti voči jej veriteľom.
- 8 Súd prvého stupňa žalobu z dôvodu nedostatku medzinárodnej právomoci zamietol.
- 9 Súd rozhodujúci o opravnom prostriedku „Rekurs“ toto rozhodnutie zrušil v rozsahu, v akom žalobca svoje nároky opieral o právny dôvod náhrady škody na základe deliktuálnej zodpovednosti, a súdu prvého stupňa nariadil začatie konania a aby pritom upustil od dôvodu, ktorý použil pre zamietnutie.
- 10 Podmienky pre právomoc súdu miesta deliktu podľa článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 sú pri zohľadnení najnovšie vydaného rozhodnutia Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) 10 Ob 56/22s k podobnému skutkovému stavu splnené. Samotní konatelia GmbH zodpovedajú za ich vlastné zavinené konanie len voči spoločnosti, výnimky existujú len v prípade analogickej zákonnej úpravy, úmyselného poškodenia veriteľov, trestných činov alebo zavineného porušenia ochrannej normy. V rozhodnutí 6 Ob 168/19b Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) uviedol, že v porušení ustanovení o ochrane hráčov nespočíva len porušenie povinností, v dôsledku ktorého je spoločnosť jej pripísaním navonok ako orgán povinná nahradiť škodu, ale žalobca by mohol svoje nároky uplatňovať aj osobne od žalovaných konateľov. Z toho vychádza žalobca aj tu. Miesto, kde vznikla škoda sa nachádza v Rakúsku, keďže stávka podaná na Malte sa riadi úspechom alebo neúspechom a straty sú vyrovnané výhrami. Až prehra, ktorá ostane ako posledná, je počiatočná škoda, ktorá sa u hráča prejaví neexistenciou zodpovedajúcej sumy v jeho majetku, ktorý sa nachádza v Rakúsku. Aj uvádzané porušenie verejnoprávnych rakúskych imperatívnych noriem žalovanými vedie k škode v Rakúsku.
- 11 Súd, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku „Rekurs“, vyhlásil opravný prostriedok „Revisionsrekurs“ za prípustný, keďže neexistuje judikatúra vyšších súdov o otázke medzinárodnej právomoci rakúskych súdov pre porovnateľné žaloby voči konateľom spoločností prevádzkujúcich hazardné hry.

- 12 Opravný prostriedok „Revisionsrekurs“, ktorý podali žalovaní, sa domáha zmeny v zmysle opätovnej obnovy prvostupňového zamietnutia žaloby, subsidiárne zrušenia a vrátenia na súd nižšieho stupňa.
- 13 Žalobca navrhuje, aby sa opravnému prostriedku „Revisionsrekurs“ nevyhovelo.

C. Relevantné právne predpisy

- 14 Článok 7 bod 1 nariadenia č. 1215/2012 znie takto:

Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

...

2. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.

- 15 Článok 1 nariadenia Rím II znie takto:

Ods. 1 „Toto nariadenie sa uplatní na mimozmluvné záväzky v občianskych a obchodných veciach v situáciách, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov. ...“

Ods. 2 „Z pôsobnosti tohto nariadenia sú vylúčené

...

d) mimozmluvné záväzky vyplývajúce z práva obchodných spoločností a iných subjektov s právnou subjektivitou alebo bez nej, ako sú vznik, právna subjektivita, vnútorná organizácia alebo zánik obchodných spoločností a iných subjektov s právnou subjektivitou alebo bez nej, osobná zodpovednosť konateľov a členov za záväzky obchodnej spoločnosti alebo právnickej osoby a osobná zodpovednosť audítorov voči obchodnej spoločnosti alebo jej členom za vykonávanie zákonného auditu účtovných dokladov.“

- 16 Článok 4 ods. 1 nariadenia Rím II znie takto:

„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, spravuje sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda, bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila škodu, a bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny alebo krajín nastali nepriame následky takejto skutočnosti.“

- 17 § 1301 rakúskeho Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (ABGB) (Občiansky zákonník) znie takto:

Za protiprávne spôsobenú škodu môžu zodpovedať viaceré osoby tak, že k nej prispeli spoločne priamo alebo nepriamo, navádzaním, vyhrázaním,

prikazovaním, napomáhaním, zatajením alebo podobne; alebo aj len opomenutím osobitnej povinnosti zamedziť nepriaznivej situácii.

18 § 1311 rakúskeho Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (ABGB) znie takto:

„Obyčajná nepredvídateľná udalosť sa týka toho, o koho majetok alebo osobu ide. Kto však spôsobil nepredvídateľnú udalosť zavinením, porušil zákon, ktorý zamedzuje náhodným škodám; alebo [omissis] zodpovedá za všetku škodu, ku ktorej by bez toho nedošlo.“

§ 3 rakúskeho Glücksspielgesetz (GSpG) (zákon o hazardných hrách) znie takto:

„Právo na prevádzkovanie hazardných hier, pokiaľ v tomto spolkovom zákone nie je upravené inak, je vyhradené Spolku (monopol na hazardné hry).“

D. Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

19 1.1. Pre posúdenie medzinárodnej právomoci sú podľa rakúskej judikatúry relevantné informácie uvedené v žalobe. Výslovné odvolávanie sa na súdnu právomoc podľa nariadenia č. 1215/2012 nie je nevyhnutné. Žalobca musí uviesť len nevyhnutný skutkový stav. V prípade takzvaných „dvojito relevantných skutočností“ teda tých, z ktorých sa odvodzuje ako medzinárodná právomoc, tak aj opodstatnenosť nároku, musí postačovať koherentnosť žalobného návrhu, aby sa preskúmanie právomoci nezaťažilo obsiahlym skutkovým preskúmaním. Otázka medzinárodnej právomoci sa preto má posúdiť podľa toho, či sú informácie uvedené v žalobe koherentné.

20 1.2. Podľa judikatúry, ktorá už existuje k rakúskemu právu, môže vonkajšia zodpovednosť orgánu spoločnosti v prípade zavineného porušenia ochrannej normy podľa § 1311 ABGB v zásade existovať, pričom ustanovenia GSpG na ochranu hráčov už boli kvalifikované ako ochranné normy. Zodpovednosť, ktorá je s týmto porovnateľná, maltské právo o náhrade škody podľa tvrdení žalovaných nepozná.

21 1.3. Uvádzanie nárokov na náhradu škody na základe deliktuálnej zodpovednosti voči žalovaným, ktoré vychádzajú z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012, by – na základe rakúskeho práva o náhrade škody – teda nebolo nekoherentné. Z hľadiska koherentnosti je však potrebné preskúmať uplatniteľnosť rakúskeho hmotného práva, ktorú predpokladá žalobca. V súvislosti s tým podľa názoru senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, neexistuje *acte clair*, takže sa vyžaduje podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie.

22 2. Súdny dvor Európskej únie sa – pokiaľ je to zrejme – ešte nezaoberal dosahom ustanovenia o výnimke podľa článku 1 ods. 2 písm. d) nariadenia Rím II. Z jeho rozhodnutí vo veci C-147/12, *ÖFAB*, sa však – pre oblasť medzinárodného občianskeho procesného práva – odvodzuje (bod 42), že pojem „vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“ uvedený v článku 5 bode 3

- (vtedy aplikovateľného) nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na žaloby ako vo veci samej, podané veriteľom akciovej spoločnosti, ak sa v žalobe navrhuje, aby zodpovednosť za záväzky tejto spoločnosti niesol jednak člen jej správnej rady a jednak jej akcionár, keďže tejto spoločnosti umožnili pokračovať v prevádzke napriek tomu, že nemala dostatok kapitálu a mala ísť do likvidácie.
- 23 3. Vnútroštátna judikatúra o rozsahu tohto ustanovenia o výnimke neexistuje. V rakúskej a nemeckej literatúre sa nachádzajú tieto názory:
- 24 3.1. *Wagner*, Die neue Rom II-Verordnung, IPRax 2008, 1, uvádza, že extenzívna interpretácia článku 1 ods. 2 písm. d) síce zahŕňa zodpovednosť spoločníkov a orgánov za zavinené konania voči spoločnosti a voči externým veriteľom. Avšak, podľa *Wagnera* z normatívno-funkčného hľadiska hovoria podstatnejšie dôvody v prospech toho, aby bola vonkajšia zodpovednosť spoločníkov voči veriteľom spoločnosti naviazaná z deliktuálneho hľadiska.
- 25 3.2. Podľa *Lurger/Melcher*, Handbuch Internationales Privatrecht² (2021) bod 5/14 a nasl. je pri výnimke v súvislosti s osobnou zodpovednosťou spoločníkov a orgánov za záväzky spoločnosti sporné, či sa táto týka len korporatívnej zodpovednosti (obmedzenia zodpovednosti) (to znamená v závislosti od formy spoločnosti, napríklad výnimka z obmedzenia ručenia spoločnosti) alebo navyše zahŕňa aj zodpovednosť za iné protiprávne konanie voči spoločnosti a jej veriteľom. Poukazujú na to, že judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (vec C-147/12) v oblasti medzinárodnej právomoci predpokladá deliktuálnu kvalifikáciu nárokov z prelomenia majetkovej samostatnosti právnických osôb.
- 26 3.3. Podľa *Neumayr v KBB*⁷ Art 1 Rom II-VO bod 6, výnimka neplatí pre nároky na náhradu škody na základe deliktuálnej zodpovednosti voči spoločníkom a členom štatutárneho orgánu.
- 27 3.4. V Nemecku sa v súvislosti s ustanovením o výnimke zastáva názor, že je možná kvalifikácia nárokov zakotvených v práve obchodných spoločností ako mimozmluvné, najmä deliktuálne nároky, ak je dotknutá osobná zákonná zodpovednosť spoločníka a orgánu za záväzky spoločnosti (*Junker v MüKomm*⁸ Art 1 bod 36). Nemecký Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) (II ZR 84/05, NJW 2007, 1529) sa zaoberal tým, ktoré právo sa aplikuje na osobnú zodpovednosť, ak GmbH podľa holandského práva neuvádza formu spoločnosti, ktorá poukazuje na obmedzenie zodpovednosti, a osobnú zodpovednosť spoločníka nekvalifikoval z hľadiska práva obchodných spoločností, ale deliktuálne, keďže uvádzanie formy spoločnosti nepatrí k osobitným povinnostiam podľa práva obchodných spoločností (pozri aj *Junker* vyššie uvedené bod 38).
- 28 3.5. Aj zodpovednosť za zánik existencie vytvorenej Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) na hmotnodeliktuálnom základe (§ 826 BGB), ktorá by

mala chrániť neurčitý počet veriteľov, ktorým spoločník konaním v rozpore s dobrými mravmi spôsobil škodu, sa v Nemecku kvalifikuje prevažne z hľadiska deliktuálneho práva (pozri *Junker* vyššie uvedené bod 38 a nasl. a tam citovaná literatúra s ďalšími odkazmi aj na odlišné názory).

- 29 3.6. Deliktuálne nadviazanie nárokov externých veriteľov spoločnosti na náhradu škody, ktoré zastáva Súdny dvor Európskej únie vo veci C-147/12, *ÖFAB*, by v medzinárodnom občianskom procesnom práve podľa názoru senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, mohlo aj v oblasti nariadenia Rím II svedčiť v prospech toho, že ustanovenia o výnimke v jeho článku 1 ods. 2 písm. d) sa bez ohľadu na extenzívne znenie majú vykladať reštriktívne a mimozmluvné nároky veriteľov spoločnosti na náhradu škody sa považujú za neobsiahnuté.
- 30 4. Ak by sa ustanovenie o výnimke v tomto prípade neuplatnilo, podľa nariadenia Rím II by sa malo primárne odkazovať na voľbu rozhodného práva v zmysle článku 14 nariadenia, potom podľa osobitných referencií článkov 5 až 9, nakoniec podľa základného pravidla článku 4 nariadenia Rím II (*Neumayr v KBB*⁷ Vor Art 1 Rom II-VO bod 3; 6 Ob 186/21b).
- 31 4.1. Voľba rozhodného práva sa nespomína. Osobitné referencie článkov 5 až 9 nariadenia Rím II sa týkajú zodpovednosti za výrobky, nekalej súťaže, poškodenia životného prostredia, porušenia práv duševného vlastníctva a protestných pracovných opatrení, nie sú [preto] relevantné.
- 32 4.2. Je preto potrebné vychádzať z článku 4 nariadenia Rím II. Situácia, ktorá je upravená v odseku 2, že osoba, ktorej zodpovednosť sa uplatňuje, a osoba, ktorá bola poškodená, v čase vzniku škody mali svoj obvyklý pobyt v rovnakom štáte, sa v žalobe neuvádza. Relevantné je teda všeobecné pravidlo podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Rím II.
- 33 4.3. Podľa toho sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z civilného deliktu spravuje právnym poriadkom krajiny, na území ktorej vznikla škoda, bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila škodu, a bez ohľadu na to, na území ktorej krajiny alebo krajín nastali nepriame následky takejto skutočnosti. „Škodou“ sa myslí počiatočná škoda, odkazuje sa na miesto, na ktorom udalosť vyvolávajúca zodpovednosť priamo poškodila priamo dotknutú osobu (*Neumayr v KBB*⁷ Art 4 Rom II-VO bod 3 a tam citovaná literatúra).
- 34 4.4. V prípade čisto majetkových škôd bez porušenia absolútnych práv – ako sú tu predmetom diskusie – je určenie miesta vzniku škody v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia Rím II podľa literatúry komplikované (*Melcher, Reine Vermögensschäden im internationalen Zuständigkeits- und Privatrecht*, VbR 2017, 126; *Lurger/Melcher, Handbuch Internationales Privatrecht*² bod 5/37 a nasl. a tam citovaná literatúra najmä v bode 81). V zmysle súladu, ktorý je zamýšľaný aj podľa odôvodnenia 7 nariadenia Rím II, je potrebné brať do úvahy aj právo o určení právomoci podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012.

- 35 4.5. Pri určení miesta, kde došlo k škode podľa článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 sa vychádza z miesta vzniku škody (Súdny dvor Európskej únie, C-709/19, *Vereniging van Effectenbezitters*, bod 26 a nasl.), pričom osobitné kritéria určenia právomoci hovoria v prospech miesta, kde vznikla škoda v členskom štáte bydliska žalobcu, čo vedie k *forum actoris* (Súdny dvor Európskej únie C-12/15, *Universal Music*, C-304/17, *Löber*, bod 34). Ako takéto kritériá podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie prichádzajú do úvahy napríklad porušenie povinnosti zverejniť prospekt alebo porušenie zákonnej informačnej povinnosti v štáte bydliska žalobcu (Súdny dvor Európskej únie C-709/19, *Vereniging van Effectenbezitter*) alebo vedenie účtov pre investície a škody (bankový účet a depozit cenných papierov spolu s klíringovým účtom) v prípade banky v štáte bydliska žalobcu (Súdny dvor Európskej únie C-304/17, *Löber*). Pre miesto, na ktorom došlo k čisto majetkovej škode priamo na bankovom účte, platí, že právomoc súdu v zmysle článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 môže vzniknúť len vtedy, ak takúto právomoc zakladajú aj iné špecifické okolnosti skutkového stavu (pozri *Lurger/Melcher*, *Handbuch Internationales Privatrecht*² bod 5/37).
- 36 4.6. V rozhodnutiach 10 Ob 56/22s a 8 Ob 172/22k, ktoré boli nedávno vydané k článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 v prípadoch týkajúcich sa hazardných hier proti maltskej spoločnosti, vychádzal Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) z toho, že nie je rozhodujúce, kde sú hráčske kontá vedené. Vklad hráča ešte nepoškodil jeho majetok, keďže v rovnakej výške existovala jeho pohľadávka voči spoločnosti, ktorú si kedykoľvek mohol na požiadanie nechať vyplatiť. Až strata vyplývajúca zo zakázanej hazardnej hry, ktorá presahovala výhry, poškodila majetok hráča tým, že sa jeho nárok na vyplatenie znížil o stratu. Ako okolnosť smerujúcu k Rakúsku bolo posúdené, že protiprávnosť odôvodňujúca náhradu škody vyplýva z porušenia rakúskeho práva upravujúceho hazardné hry, teda z porušenia verejnoprávných rakúskych imperatívnych noriem. Aj rozhodnutia 3 Ob 164/23y a 6 Ob 168/23h, ktoré sa týkali žalôb o náhrade škody voči samotným spoločnostiam prevádzkujúcim hazardné hry, vychádzali z toho, že k porušeniu povinnosti, ktoré je relevantné pre škodu, došlo v Rakúsku.
- 37 4.7. Ak sa tento názor, ktorý sa zastáva smerom k miestu, kde vznikla škoda podľa článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012, z dôvodu súladu práva týkajúceho sa medzinárodnej právomoci a medzinárodného súkromného práva, aplikuje na miesto, kde vznikla škoda podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Rím II, by sa za miesto, kde sa nachádzajú pohľadávky žalobcu na vyplatenie kreditu na hráčske konto, malo považovať miesto jeho obvyklého pobytu.
- 38 4.8. V tomto smere bolo vydané rozhodnutie Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) vo veci 6 Ob 233/18k k situácií, v ktorej žalobca z Rakúska disponoval svojím majetkom a uskutočnil prevod. Uplatnenie rakúskeho hmotného práva sa tam potvrdilo. 6. senát – v rámci konania, ktoré bolo tam vedené proti notárovi, ktorý bol usadený vo Švajčiarsku a ktorý vystavoval falošné revízne správy o stave drahých kovov – nenamietal, aby údajné miesto, kde vznikla škoda, sa

podľa článku 4 nariadenia Rím II v súvislosti s osobitnými okolnosťami tejto situácie určilo v Rakúsku.

- 39 4.9. Podľa názoru senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, je pre posúdenie miesta vzniku prvotnej škody na jednej strane relevantné, v čom táto [škoda] spočíva, a na druhej strane, kde k tejto (škode) – v zmysle prvotného zníženia zodpovedajúceho majetku – po prvýkrát došlo. Do úvahy tu prichádza miesto, z ktorého žalobca vykonal prevody zo svojho bankového konta na hráčske konto – ak sa vychádza z toho, že pohľadávka žalobcu na vklad voči jeho banke je vyššia ako tá na vyplatenie vypočítaného kreditu na hráčske konto voči spoločnosti prevádzkujúcej hazardné hry, takže tým došlo k nepriaznivej zmene v majetku. Do úvahy by rovnako prichádzalo, aby sa v zmysle námietok žalovanej predpokladalo konečné zníženie majetku prostredníctvom straty, ktorá nastala na hráčskom konte a to sa – keďže konto je vedené na Malte – posúdilo za prvotnú škodu, ku ktorej došlo na Malte. Keďže takáto strata závisí od toho, že žalobca znova hrá (a prehrá), aj až táto (ďalšia) hra, ktorá vedie k strate, by sa mohla posúdiť ako hra, ktorá spôsobila prvotnú škodu a vychádzať [tak] z miesta tejto hry. Ak sa až (konečná) strata nároku na vyplatenie kreditu z hráčskeho konta považuje za prvotnú škodu, vzniká otázka, kde sa nachádza miesto tohto nároku – na Malte, kde je konto vedené, v bydlisku žalobcu, na mieste, na ktorom sa nachádza jeho hlavný majetok alebo niekde inde.
- 40 4.10. Ak by sa miesto vzniku počiatkovej škody nachádzalo v Rakúsku, podľa názoru senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť – v zmysle uvedenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie k článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 – by sa vychádzalo z toho, že špecifické okolnosti situácie hovoria v prospech priradenia k hmotnému vnútroštátnemu právu miesta, kde vznikla škoda. Zjavne užšie prepojenie na iný štát v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia Rím II podľa názoru senátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, nie je v tomto prípade zrejmé.

O III.:

[omissis] [vnútroštátne procesné právo]

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd)

Viedeň, 11. januára 2024

[omissis]